

יום שלישי 11 דצמבר 2007
18:31 11/12/2007
יום שלישי ב' טבת תשס"ח

קינתי שלי

אויה אלוהי ומלכי ,
מה רבו הם ,
צערי ויגוני .
ילדך חמסו את נשמת ,
רמסו וקרעו את שליחותי .
ניצלוני כעמלקים .
ואני ...! פגעת בכבודך ,
בכך שחסתי עליהם ,
רצתי כאיילה במלכות ,
להציל את נשמותיהם .
נפשי ונשמת מתפקעים בתוכי ,
איך אני מוצאת את שלותי ומנוחתי ,
כי ייסורי רבים הם על מעללי .
בושתי וכלימתי קוברים אותי ,
כי רואה אני בזה את בגידתי ,
בך יה בוראי ויוצרי .
ברוב כמיהתי בביצוע שליחותי ,
פרח מזיכרוני , את יסוד האדם ,
אשר חלל את שמך וכבודך
ולא אווה בלהכיר את עוצמותך
מאז ועד היום .
מקוננת אני על אובדן זמני
ההולך ומתפוגג כעלה נבול ברוח .
מקוננת אני על אי היכולת
מלתקן את חלקי בחוזיי ,
אשר נחתמו איתך על ידי .

כתבה וערכה
אילנה לב ארי